

PROGRAMACIÓ NIVELL INTERMEDI B1 ITALIÀ

1 Objectius

1 Objectius generals del nivell B1 Adquirir l'habilitat o capacitat de: Utilitzar l'idioma com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana, en situacions d'aprenentatge i com a mitjà d'expressió personal. Optimitzar les oportunitats d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies de la informació i la comunicació reconeixent el valor afegit que aporten les tecnologies digitals als processos comunicatius i col.laboratius en l'aprenentatge de llengües, per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula. Ampliar les estratègies comunicatives i d'aprenentatge adquirides en el nivell anterior. Analitzar les pròpies necessitats comunicatives, controlar el propi procés d'aprenentatge de la llengua i avaluar els objectius assolits. Identificar les característiques principals de la llengua objecte d'aprenentatge per contrast i comparació amb la llengua materna o altres llengües. Prendre consciència que l'aprenentatge d'una llengua demana voluntat i dedicació, i que requereix un treball constant i sistemàtic.	2. Objectius per activitats de llengua 2.1 Recepció (comprensió escrita i oral) Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben articulats, en varietat estàndard, que tractin de temes generals, quotidians, d'actualitat o relacionats amb experiències i interessos propis, sempre que els textos orals siguin articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls. 2.2 Producció (expressió escrita i oral) Produir i coproduir textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics i independentment del suport, amb una correcció suficient i un repertori de lèxic i estructures d'ús freqüent relacionat amb les situacions més predictibles. Pel que fa a la producció oral, amb una fluïdesa suficient per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent de la llengua materna, les pauses, la reformulació del que s'ha dit o la correcció d'errors, o sigui necessària una certa cooperació de l'interlocutor per mantenir la interacció. Pel que fa a la producció escrita, amb els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals. 2.3 Interacció (interacció escrita i oral) Participar en converses i discussions orals o escrites senzilles, espontàniament o de forma preparada, amb un o més interlocutors, tant cara a cara com en línia, sobre temes familiars o d'interès personal, intercanviant, comprovant i confirmant la informació, i expressant reaccions i opinions. Reconèixer les intencions comunicatives de cada interlocutor, tot i que calguin explicacions per entendre els detalls o les implicacions del que diuen els interlocutors.

2.4 Mediació (mediació escrita i oral)

Mediar de forma bàsica entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal. Reformular un text clar i ben articulat que tracti de temes generals, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo amb diferents finalitats, per exemple superar una barrera lingüística, cultural, semàntica o tècnica.

2. Metodologia

Les sessions de classe tindran com a base el llibre de text, encara que cada unitat es complementarà amb el material suplementari que el professorat consideri més adient per facilitar l'assoliment dels objectius del curs.

La metodologia de la EOI se caracteritza per tres trets fonamentals de la nostra pràctica educativa:

1. un enfocament comunicatiu.
2. sensibilització envers els aspectes socioculturals de la llengua.
3. el desenvolupament d'estratègies d'aprenentatge que permetin a l'alumnat comunicar-se de manera efectiva i ser més autònoms en els seus aprenentatges.

Perquè sigui possible fer servir aquesta determinada metodologia, l'ambient de classe serà caracteritzat per un clima creatiu de col·laboració, respecte i integració de tots els alumnes, valorant l'especificitat de les experiències de tots i cadascun dels integrants del grup ja que els alumnes solen ser molt diferents per procedència, edat i interessos. Per tal de aconseguir una adequada atenció durant el curs és programarà l'acció tutorial que es consideri més adient per a atendre les necessitats específiques del alumnat.

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) en l'aprenentatge dels idiomes és avui dia imprescindible. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica, propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor/alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia en l'aprenentatge, permeten a l'alumne estar en contacte directe a través d'Internet o altres recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura de parla italiana.

Durant el curs els alumnes podran completar el treball de classe amb informacions i activitats no presencials gràcies a la plataforma Moodle amb participacions en xats, fòrum i blogs.

3. Continguts

Continguts de comunicació	Continguts de gramàtica	Continguts de vocabulari i fonètica
S'ha de ser capaç de: ● Parlar de les relacions interpersonals. ● Descriure el caràcter de les persones i dels animals. ● Expressar gustos i opinions sobre les persones ● Expressar afectes i emocions. ● Parlar de viatges, destinacions i mitjans de transport. ● Expressar gustos i opinions sobre viatges ● Planificar una activitat. ● Aconsellar activitats, acceptar/rebutjar i reaccionar davant de urgències. ● Descriure objectes i explicar els seus funcionaments. ● Expressar i contrastar opinions. ● Plantejar hipòtesis. ● Fer comparacions. ● Contar un a historia, un fet. ● Expressar la relació lògica del fets i de les accions. ● Introduir una seqüència, una anècdota, una opinió. ● Debatre i expressar opinions sobre problemàtiques socials.	Gramàtica ● Il trapassato prossimo (plusquamperfet) ● El present del subjuntiu. ● <i>Penso/credo/è probabile che...</i> + subjuntiu ● <i>Secondo me/forse</i> + indicatiu. ● Les proposicions subordinades. ● Els pronoms relatius – <i>cui</i>. ● Els pronoms combinats (II). ● Alguns verbs pronominals. ● Noms i adjectius alterats. ● La forma passiva. ● Els comparatius (II). ● El <i>passato remoto</i> (preterit indefinit) (I). ● El subjuntiu passat. ● El subjuntiu imperfecte (I) ● El subjuntiu en les oracions subordinades. ● Els connectius condicionals i limitatius. ● El condicional passat. ● El discurs directe i indirecte (I).	Vocabulari per a: ● El lèxic de les relacions interpersonals. ● Els adjectius per descriure el caràcter. ● El lèxic del viatge: mitjans de transport, formes de allotjament, paisatges. ● El lèxic per descriure objectes. ● El lèxic dels cinc sentits. ● El lèxic de les narracions i dels contes. ● Les expressions temporals. ● El lèxic relatiu a les problemàtiques socials. ● Els verbs per expressar opinions. ● El lèxic de la cuina, de la alimentació i de la gastronomia. ● Els connectius temporals. ● El lèxic relatiu a la societat, al civisme i als comportaments responsables. ● El lèxic dels mitjans de comunicacions. ● Els verbs per fer us del discurs indirecte. ● El lèxic del esport i de l'activitat física.

- Enumerar, oposar, exemplificar, donar aclariments, contrastar, emfatitzar, canviar de tema, resumir.
- Expressar una queixa o una reclamació.
- Avaluar idees, fets, serveis i esdeveniments.
- Parlar de gastronomia i productes típics.
- Donar receptes i consell de cuina.
- Debatre sobre estils d'alimentació.
- Expressar i contrastar opinions.
- Expressar i justificar una opinió o una activitat.
- Preguntar i expressar la obligació i la necessitat de fer alguna cosa.
- Expressar desitjos i parlar de possibilitats.
- Formular les condicions per realitzar alguna cosa.
- Formular hipòtesis i graus de probabilitats.
- Debatre sobre temes d'actualitats.
- Explicar la causa, la finalitat i les conseqüències.
- Elogiar i el seu contrari.
- Contar fets i notícies.
- Expressar la relació lògica del estats i de les accions.
- Relacionar accions en present, passat i futur.
- Parlar de la activitat física i del esport.
- Aconsellar, recomanar, animar i persuadir a algú a fer alguna cosa.
- Preguntar i expressar la obligació i la necessitat de fer alguna cosa.
- Fer hipòtesis sobre el futur.
 - Prevenir i advertir, preveure.

- Les oracions interrogatives indirectes.
- Els pronoms relatius – *il quale, la quale, i quali, le quali*.
- Els verbs amb dos auxiliars (II).
- Els indefinits: adjectius i pronoms (II).

Fonètica i pronunciació

- Sons i fonemes vocàlics: combinacions. Diftongs i triftongs (*guida, quiete*).
- Sons i fonemes consonàntics: Consonants simples (*mangiato, zanzara, libro vacanze...*) i consonants geminades (*donna, anno...*). Funció de les consonants geminades (*nono-nonno; copia-coppia*). Agrupacions: *gl (figlio); sc (sciopero)*.
- Processos fonològics: ensordiment (*azione*), sonorització (*riso*). Fonemes propis de l'italià: [v] labiodental (*valigia*); /k/ velar (*chicco*); /t/ alveopalatal (*bacio*).
- Accent, ritme i entonació, patrons tonals d'elements lèxic aïllats (*abitano; avevamo*). Pronunciació de la s "impura" al principi de paraula.
- Accent, ritme i entonació, patrons tonals de l'oració. Aspectes bàsics del ritme i l'entonació de la frase: interrogativa i exclamativa, assertiva (*mángiatela!, mangiátevela!...*).

4. Avaluació

L'avaluació del procés d'aprenentatge ha de ser continua i sistemàtica, integradora i personalitzada a fi de poder valorar el progrés de l'alumnat. Les programacions anuals dels departaments detallen els objectius i continguts a assolir i els criteris, procediments i instruments d'avaluació de l'alumnat.

El nivell B1 (intermedi) es certifica mitjançant una prova final dissenyada pel Departament d'Educació que es desenvolupa en convocatòria única. Els resultats d'aquestes proves finals serviran per determinar la qualificació final del curs. La prova s'organitza en dos dies, el de la part escrita de la prova (segon el calendari establert pel Departament) i el de la part oral (s'informa de la data individualment el dia de la prova escrita). La prova consta de cinc parts amb una ponderació del 20% cadascuna.

Les parts són:

- 1 comprensió oral
- 2 comprensió escrita
- 3 mediació
- 4 expressió escrita
- 5 expressió e interacció oral

Per superar la prova de certificació cal obtenir un mínim del 65% de la puntuació total i un mínim del 50% de la puntuació de cadascuna de les cinc parts.

Els criteris d'avaluació del nivell es desenvolupen d'acord als descriptors proporcionats pel Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües per al nivell B1 tal i com recull el currículum LOMCE de les EOI.

Comprensió i expressió escrita	Comprèn i produeix textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars, coherents i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, en registre informal, neutre, semiformal i formal. Pot cometre errors sintàctics i lèxics.
Comprensió i expressió oral	Comprèn i produeix textos orals monològics i/o dialògics breus o d'extensió mitjana, procedents de contextos habituals, coherents i d'estructura simple i clara, fent un ús bàsic de diferents registres. Pot cometre errors importants o li pot caldre adaptar el missatge quan les demandes comunicatives són més complexes o quan aborda temes o situacions poc freqüents en situacions menys habituals, recurrent, en aquest cas, a circumloquis i repeticions.
Mediació	En situacions on cal mediació identifica i transmet amb claredat i eficàcia, oralment o per escrit, la informació clau de textos llargs, clars i ben estructurats expressats en un llenguatge senzill sobre temes d'interès actual, personal, sempre que pugui comprovar el significat d'algunes expressions, malgrat les limitacions lèxiques. Acomoda el seu discurs als interlocutors encara que no sempre ho faci de manera fluida. Col·labora amb els interlocutors amb interès i empatia, per facilitar la comprensió entre els participants. Fa de mediador sense incorreccions serioses de comportament, encara que pot recórrer a estereotips culturals.

Interacció	Interactua oralment i per escrit, de manera senzilla, en intercanvis cara a cara i en línia, clarament estructurats, utilitzant, si escau, fórmules o gestos simples per prendre o mantenir el torn de paraula i col·labora en la creació de significat comparant, contrastant i integrant informació de diferents fonts i distingint informació fiable d'informació no fiable. A vegades tendeix a concentrar-se en la pròpia producció dificultant la participació de la persona interlocutora, o mostra algun titubeig a l'hora d'intervenir quan la persona interlocutora acapara la comunicació.
Interacció en línia	Interactua a través de les tecnologies digitals amb el comportament adequat segons el mitjà i la persona destinatària
Estratègies de comprensió	Utilitza, generalment de forma correcta i sense dificultat, estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals, i els detalls més rellevants del text oral o escrit.
Estratègies de producció	Utilitza amb correcció estratègies adequades per a la producció de textos orals i escrits segons les macrofuncions, els gèneres i els tipus de text. Per exemple, en la interacció i producció escrita, fa un guió o esquema per organitzar la informació, o copia models
Aspectes socioculturals i sociolingüístics	Demostra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de les cultures on es parla l'idioma
Intencions, funcions comunicatives i registres	Identifica les intencions comunicatives i adapta la producció i interacció oral i escrita de manera adequada.
Macrofuncions, gènere i tipus de text	Organitza el text oral i escrit de manera simple i clara, amb un propòsit comunicatiu, adequant-lo a la macrofunció textual, al gènere i al tipus de text
Coherència i cohesió	Utilitza, en general adequadament, els recursos més comuns de cohesió textual, enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills, per crear una seqüència cohesionada i lineal, amb l'ús d'un repertori suficientment ampli de connectors i marcadors discursius.
Repertori lèxic	Reconeix i utilitza sense gran dificultat, oralment i per escrit, el lèxic d'ús freqüent de temes coneguts, generals, quotidians o d'àmbit personal, professional o educatiu, en situacions habituals o quotidianes.
Fluïdesa	Es comunica amb una fluïdesa acceptable utilitzant un repertori de frases i fórmules, amb pauses per buscar expressions o organitzar el discurs.
Riquesa i correcció gramatical	Utilitza de manera força correcta un repertori de fórmules i estructures lingüístiques habituals i associades a situacions previsibles.
Pronunciació	Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que resulta evident l'accent estranger.
Patrons ortotipogràfics	Utilitza de manera adequada els signes de puntuació i les regles ortogràfiques més comunes, així com les convencions formals més habituals de redacció de textos